

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; 1966 (ਆਖਰੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ), ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਦੇਰੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸੰਭਾਵੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ; ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ 6(f) ਅਤੇ 7(1)(e)(i) ਨੂੰ ਪਕੜਦੇ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫ਼ਤਰ (ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III) ਨਿਯਮ, 1957; ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰਸਨ. ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ; ਸੀਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਆਰ ਐਨ ਓਸਵਾਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਾਬੀਰ ਵੂਲਨ ਮਿਲਜ਼, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ..

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1964 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 3

28 ਮਾਰਚ 1968 ਈ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਐੱਸ. 2(2), 3 ਅਤੇ 23(5)— ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਫਰਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ—ਅਜਿਹੀਆਂ ਫਰਮਾਂ—ਚਾਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਵੇ।

ਮੀਰਜ਼ਾ ਨਾਸਰ ਓਸਵਲੀ ਅਤੇ ਮਹਾਬੀਬ ਵਹੀਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, **ਮੀਰਜ਼ਾ ਨਾਸਰ ਓਸਵਲੀ ਅਤੇ ਮਹਾਬੀਬ ਵਹੀਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਐਕਟ, 1922** ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ 'ਮੁਲਾਂਕਣ' ਹੋਵੇਗੀ। 1922 ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕੋ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

[ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 7]

1962/ ਦੇ ITA ਨੰਬਰ 1120, 1121, 1122 ਅਤੇ 1123 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ 63, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1958-59 ਅਤੇ 1959-60 ਬਾਰੇ :-

1. ਕੀ ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?
2. ਜੇਕਰ, ਹਾਂ, ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ?

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਭਾਰੀਰਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਬੀਕੇ ਝਿੰਗਨ, ਵਕੀਲ।

ਡੀ.ਐਨ.ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦ, ਬੀ.ਐਸ.ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹਨ: -

- “(1) ਕੀ ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਫਰਮਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਅਤੇ ਇੰਡੀਵੀਕਲ ਸ਼ੇਅਰ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ?
- (2) ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ?

ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) 31 ਮਾਰਚ, 1958 ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1958-59 ਅਤੇ 1959-60, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੀਸਾਜੈਸਮੈਂਟਸ 3 ਸਨ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਆਰ ਐਨ ਓਸਵਾਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਮਹਾਬੀਰ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਹਨ; ਲੁਧਿਆਣਾ; ਜਿਸ ਨੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ। 1953, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 7 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ-ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਾਬੀਰ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਵੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ, ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰ.ਐਨ.ਓਸਵਾਲ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦੀ ਫਰਮ ਨੇ ਢੋਈ! ਹੌਜ਼ਰੀ ਗਡਡੋਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ 'ਤੇ, ਮਹਾਬੀਰ ਵੂਲਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੇ ਆਰਡੀ ਵੂਲਨ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਤੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1958-59 ਤੱਕ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਦੋਵੇਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ- ਟੈਕਸ

(4) ਬੀਸ ਅਸੈਸਮ ' ਸੀ! ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦਾ ਗਠਨ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੇ ਚਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਦੋ 1958-59 ਅਤੇ 1959-60 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਰਜਿਸਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 16 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1962. ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ 6 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ The ਹੁਕਮ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੋ ਸੰਬੰਧ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ

6 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ * ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਭਾਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਫਰਮਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਸਨ; ਕੋਈ ਆਮ ਓਵਰ-ਹੈੱਡ ਖਰਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਸਟਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬੌਧੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦਲੀਲ ਵਜੋਂ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋਵੇਂ ਫਰਮਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਨ।" ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(6) ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਅਮੂਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਮੁਲਾਂਕਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬਕਾਇਆ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6 ਬੀ) 'ਫਰਮ', 'ਭਾਗੀਦਾਰ*' ਅਤੇ 'ਭਾਗੀਦਾਰੀ' ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਰਥ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਦੇ ਅਧੀਨ 'ਵਿਅਕਤੀ' 2 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

"ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਦਰਾਂ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਵਸੂਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

R. N. Oswal Hosiery and Mahabir Woollen Mills v. (The Commissioner of Income-tax, Punjab (Shamsher Bahadur, J.)

ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ।"

ਸਮੱਸਿਆ ' ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕਣਾ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ 'ਫਰਮ' ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਸਭ ਸਮਾਨ ਇਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ 'ਮੁਲਾਂਕਣ' ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਕੈਨਿਕਸ ਧਾਰਾ 23 ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਾਲਖੀਵਾਲਾ, (1958 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਾਲੀਅਮ 1, ਪੰਨਾ 566 'ਤੇ, 1956 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ: -

“ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਹੁਣ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ (ਪਰ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਦੋਹਰਾ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੰਸ਼ਕ ਰਾਹਤ ਧਾਰਾ 14(2) (ਏਏ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਦਰਾਂ ' ਤੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਫੰਡ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ।”

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਾਈਵਾਲ ਦੋਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਨ। 1958 ਅਤੇ 1959 ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਡੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਹਰੇਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ 35,000 'ਤੇ ਇਹ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਗਲੇ 75,000 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਦਰ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਤਿਆਦਿ. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਇਕਾਈ ਬਣਾਇਆ

ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਕੇਸ ਵਿਸਨਜੀ ਸੰਨੜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੈਟਰਲ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਜੌਹਨ ਬੀਓਮੋਟ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ (ਚਾਗਲਾ ਜੇ., ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੀ ਇਸਦੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਥੇ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਫਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਫਰਮ ਹੈ।"

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੈਕਿਨ, ਘੋਸ ਅਤੇ ਬਕਲੈਂਡ ਜੇਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਰੀ . ਮਾਰਟਿਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2), ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੈਕਿਨ ਦੁਆਰਾ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਛੋਟੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। . ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸ਼ੇਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(1) (1946) 14 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 272.

(2) ਏਆਈਆਰ 1929 ਕੈਲ. 753

ਠੋਸ ਕੇਸ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਰੈਂਕਿਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਅਮੂਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ।

y

(7) ਕਿ ਇਹ ਇੰਟ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਲਾਰ ਇੱਕ ਫਰਮ ਕੋਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ* (3), ਪੰਨਾ 408 'ਤੇ ਮਹਾਜਨ ਜੇ. (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਜਨ) ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸਦਿਆਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ : -

“ਪਰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਫਰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਆਖਰੀ ਧਾਰਾ ਵੀ ਹੈ “ਅਤੇ ਦਾ ਹਰੇਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਪੰਨਾ 409 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ: -

“ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਮ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਹੈ।”

ਜੇਸਿੰਗਭਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਮੋਫ਼ਸਿਲ* (4) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਅਤੇ ਤੋਂਡੋਲਕਰ ਜੇ. *Vissonji Sons and Co., v, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਸੈਂਟਰਲ* (1) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ

(3) (1953) 24 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 405.

(4) (1950) 18 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 23.

y

R. N. Oswal Hosiery and Mahabir Woollen Mills v. The Commissioner of Income-tax, Punjab (Shamsher Bahadur, .)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੈਟਰਲ (1) ਦੇ ਵਿਸਨਜੀ ਸੰਨਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਵਿੱਚ ਸਰ ਜੋਹਨ ਬੀਓਮੋਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ : -

“ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾੜੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ।”

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਫਾਗਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਮਾਰਟਿਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਗਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਪ੍ਰੈਸਿੰਗ ਫੈਕਟਰੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (5) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ : -

“ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇੱਥੇ ਦੋ ਫਰਮ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮ ਇਹ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ੋਰ ਦੋ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੁਧਾਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਹੋਣ :-

“ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?”

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਅਤੇ ਟੋਡੋਕਰ ਦੇ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜੋਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟਿਓਮਬੁਦੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਫਾਗਲਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੋਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ, ਮੋਫਸਿਲ, (4) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਸਨਜੀ ਸੰਨਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੈਟਰਲ (1) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਬੀਓਮੋਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਫਰਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਨੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਚਾਗਲਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਆਮਦਨ-ਕਰ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਇਕਾਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਕ ਸੀ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇੱਕੋ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰ ਜਾਰਜ ਰੈਂਕਿਨ ਵਰਗੇ ਉੱਘੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੋ ਬੈਂਚਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। *ਵਿਸ਼ਨਜੀ ਸੰਨੜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੈਟਰਲ, (1)* ਵਿੱਚ ਸਰ ਜੌਹਨ ਬੀਓਮੋਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਕਾਂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਗਲਾ ਜੇ., ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ, ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਲਿਆ ਹੈ। *ਜੇਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (4)* ਅਤੇ *ਜੇਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (6)* ਵਿੱਚ ਲਾਈਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਦੋਵਾਂ ਫਰਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇੰਟਰਲਾਕਿੰਗ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੂਹ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਕਾਈਆਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਇਨ ਰੀ ਮਾਰਟਿਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, (2), *ਜੇਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ ਮੋਫਸਿਲ* ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ; (4) ਅਤੇ

(6) (1955) 28 ਐੱਸ.ਟੀ.ਜੇ.ਟੀ. 454.

M/s. Satparkash-Ram Narain v. The Commissioner of Income-tax, Punjab,
Jammu and Kashmir and Himachal Pradesh at Patiala
(Shamsher Bahadur, J.)

ਜੇਸਿੰਘਬਾਈ ਉਜਾਮਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ (6), ਵਿਸ਼ੇਸ਼ੀ ਸਨੜ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਨਾਲੋਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਟੈਕਸ, ਕੋਦਰੀ (1)। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ.- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਐਫ, ਅਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

M/s ਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਰਾਮ ਕੁਲ ਆਰਲਹ!,—ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ - ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ
ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1967 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 51

3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968

M/s. Satparkash-Ram Narain v. The Commissioner of Income-tax, Punjab,
Jammu and Kashmir and Himachal Pradesh at Patiala
(Shamsher Bahadur, J.)

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- S. 5 ਅਤੇ 28— ਇੱਕ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 28(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ—ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ -ਅਜਿਹਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ - ਐੱਸ. 5 (7C)— ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਦੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ।

ਆਯੋਜਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 28(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਰਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(7C) ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5(7C) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 28(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦੀ।